

ДІЯЛЬНІСТЬ ЮРІЯ КОСТЯНТИНОВИЧА ПІЧЕТИ В ПРОМИСЛОВОСТІ

Лукашов Є.С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Видатним ливарником-виробничником зарекомендував себе випускник ХПІ – Юрій Костянтинівич Пічета, який народився в грудні 1934 р. в Полтавській області. У 1952 р. Юрій вступає до Харківського політехнічного інституту на металургійний факультет, на спеціальність «Металознавство і термічна обробка металів». Але вже через рік переходить на спеціальність «машини і технологія ливарного виробництва». Навчається він непогано, а в ряді семестрів – на одні «відмінно», що було відзначено в інститутській багатотиражці «Ленінські кадри». 18 червня 1957 р. він захистив дипломний проект і отримав диплом інженера-механіка.

За розподілом молодий інженер їде в братську Білорусію, на завод «МАЗ». Це його не бентежить: один з його далеких родичів, Володимир Іванович Пічета, був першим ректором Білоруського університету, академіком, що залишив по собі хорошу пам'ять.

На заводі Юрій Костянтинівич послідовно проходить всі шаблі металургійних посад: від майстра і начальника ливарного цеху до заступника головного металурга і Директора металургійного виробництва. На початку століття Юрій Костянтинівич працював головним Металургом автомобільного заводу «МАЗ». За свою працю він відзначений почесною грамотою Верховної Ради Білорусії.

Юрію Костянтинівичу довелося брати участь в технічному переозброєнні заводу. Це і пуск стальцеха № 2, це і зміна плавильного обладнання, і освоєння виплавки нових марок сталі, і споруда господарським способом житла. За його активної участі тільки в 1981 р. всіма ливарними цехами було виплавлено 3 мільйони тонн сталі. А в 1980 р., Юрій Костянтинівич став Лауреатом Державної премії Білорусії. Він, у складі творчого колективу, був відзначений Державною премією за розробку і промислове освоєння технологічних комплексів автоматизованого обладнання для виробництва стрижнів з затвердінням в оснащенні. Зазвичай, після таких нагород фахівці захищають дисертації і поєднують основну діяльність з викладанням. Адже економічний ефект від таких впроваджень перевищував мільйон карбованців.

Відсутність власної наукової школи Юрій Костянтинівич з лишком компенсував величезною кількістю учнів на виробництві, які створювали одну з кращих вантажних машин СНД – «МАЗ»! А їх тільки до 1989 р. було випущено більше мільйона. До 1990 р. за добу на «МАЗі» виплавляли більше металу, ніж у всьому 1947 р. по всій Білорусі. І в усьому цьому частка праці і Ю. К. Пічети і його учнів.

Юрій Костянтинівич, як представник Білорусі, брав участь у Міжнародному конгресі ливарників у Португалії. А нововведення, побачені і почуті на конгресі, були частково реалізовані у виробництві. Залишивши по собі добру пам'ять, Юрій Костянтинівич, пішов у вічність у 2019 р.